

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ І
МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН**

**ЛІНГВІСТИКА Й ЛІНГВОДИДАКТИКА: ЗДОБУТКИ І
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

06–07 грудня 2024 року

**МАТЕРІАЛИ
ЮВІЛЕЙНОЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ**

Одеса – 2024

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ І
МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН**

**ЛІНГВІСТИКА Й ЛІНГВОДИДАКТИКА: ЗДОБУТКИ І
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

06–07 грудня 2024 року

**МАТЕРІАЛИ
ЮВІЛЕЙНОЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ**

Одеса – 2024

УДК 801.8 + 811
ББК 81.2(4Укр)я5
Є27

Друк за ухвалою вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол № 7 від 26.12.2024 року)

Редакційна колегія:

Євтушина Т. О. – к.філол.н., доц., доцент кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін – технічний секретар;

Прокопенко Л. І. – к.пед.н., доц., завідувач кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін – відповідальний редактор;

Босак Н. Ф. – к.пед.н., доц., доцент кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін;

Горіна Ж. Д. – к.пед.н., доц., доцент кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Марчук Л. М. – д.філол.н., проф., завідувач кафедри журналістики Кам'янець-
Подільського національного університету імені Івана Огієнка;

Нагорна Н. В. – к.пед.н., доцент кафедри педагогічної освіти та соціальної
реабілітації Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Є27 Лінгвістика й лінгводидактика: здобутки і перспективи розвитку: матеріали
Ювілейної Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих науковців (м. Одеса,
06-07 грудня 2024 р.) [Електронне видання]: зб. тез доп. / редкол. Т. О. Євтушина,
Л.І.Прокопенко, Ж.Д.Горіна, Н.Ф.Босак. Одеса: ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2024. 187 с.

У збірнику вміщено доповіді учасників Ювілейної Всеукраїнської науково-
практичної конференції молодих науковців «Лінгвістика й лінгводидактика: здобутки і
перспективи розвитку» (м. Одеса, 06-07 грудня 2024 р.). Матеріали збірника можуть бути
корисними для широкої філологічної аудиторії.

*За зміст тез, достовірність цитувань та оригінальність викладення матеріалу
відповідальність несуть автори*

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського», 2024
© Автори статей, 2024

<i>Толмачова Юлія</i>	
Дезінформаційна комунікація через призму прагмалінгвістики	152
<i>Трохимець Анастасія</i>	
Політична антропоморфна метафора у промовах Володимира Зеленського 2022–2023 років	154
<i>Хітрова Анастасія</i>	
Образ двійника у творчості Едгара Аллана По	158
<i>Царьова Катерина</i>	
Виразальні функції фразеологізмів у творчості тетяни Лемешко	163
<i>Чернявська Діана</i>	
«Шість капелюхів Боно» у роботі над твором Івана Франка «Захар Беркут» на уроках української літератури в 6 класі	165
<i>Шайкіна Тетяна</i>	
Актуальні питання викладання зарубіжної літератури в закладах загальної середньої освіти в інформаційну епоху	170
<i>Швайка Валерія</i>	
Кореференти повісті Марії Матіос «Черевички Божої Матері»: семантико-функційний аспект	176
<i>Ярмуш Тетяна</i>	
Інноваційні технології під час викладання зарубіжної літератури в закладах загальної середньої освіти (дидактичний потенціал, особливості впровадження)	181

констатувати, що вони сприяють реалізації вище окресленої мети і цілком відповідають вимогам сучасного інформаційно-освітнього процесу.

Уважаємо за потрібне й надалі досліджувати різні аспекти викладання зарубіжної літератури в закладах загальної середньої освіти в умовах глобалізації та розвитку інформаційно-комунікативного середовища, адже це сприятиме розробці сучасної більш ефективної моделі освітнього процесу, забезпечить розробку та впровадження інноваційних технологій, методів і принципів навчання. Подальший науковий аналіз, усвідомлення та узагальнення досвіду реалізації сучасних підходів до викладання літератури в інформаційно-освітньому просторі поширюватиме проблемне поле методичної науки новими напрямками дослідження.

Література

1. *Леишук С.* Навчально-інформаційне середовище к засіб пізнавальної діяльності учнів старшої школи у процесі навчання інформатики : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02. Київ, 2006. 225 с. 2. *Литвинова С.* Розвиток навчального середовища загальноосвітнього навчального закладу як наукова проблема. *Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету. Серія «Педагогіка»*. 2014. № 1(12). С. 39–47. 3. *Пахомова О.* Поняття «віртуальне інформаційно-освітнє середовище» у сучасній вітчизняній та зарубіжній літературі. *Інноваційна педагогіка*. Одеса, 2019. Вип. 16. С. 167–171.

Валерія Швайка,
здобувач першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти 4 року навчання
історико-філологічного факультету
Державного закладу «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
Науковий керівник: к.філол.н., доц. Т. О. Євтушина

КОРЕФЕРЕНТИ ПОВІСТІ МАРІЇ МАТІОС «ЧЕРЕВИЧКИ БОЖОЇ МАТЕРІ»: СЕМАНТИКО-ФУНКЦІЙНИЙ АСПЕКТ

Анотація: У статті досліджено семантико-функційні можливості кореферентів на позначення навколишнього середовища персонажів як текстотвірних компонентів повісті Марії Матіос «Черевики Божої Матері». Доведено, що кореферентні засоби забезпечують композиційну та стильову єдність, є одним із основних засобів створення емоційної атмосфери досліджуваного твору.

Ключові слова: кореференти, семантико-функційне навантаження, навколишнє середовище персонажів, повість Марії Матіос «Черевики Божої Матері».

Abstract: The article examines the semantic and functional possibilities of coreferents for marking the environment of characters as textual components of Maria Matios' novel "The Shoes of the Mother of God". It has been proven that co-referential means provide compositional and stylistic unity and are one of the main means of creating the emotional atmosphere of the work under study.

Keywords: coreferents, semantic-functional load, the environment of the characters, Maria Mathios' novel "The Shoes of the Mother of God".

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи

практичними завданнями. Нині лінгвістика скеровує увагу на дискусійні питання дослідження особливостей і закономірностей побудови художнього тексту як результату пізнавального процесу. Кореферентність – важливий чинник зв'язності художнього тексту, оскільки вона зумовлена значущими особливостями структурно-семантичної організації тексту. Лінійність тексту і нелінійність описуваної в тексті ситуації пов'язані зі згадуванням елементів ситуації з іншою номінацією цього об'єкта.

Структурними «маркерами» художніх творів гуцулки до мозку кісток – Марії Матіос – є кореферентні номінації, які виконують певні стилістичні функції у сприйнятті, розумінні й актуалізації змісту постмодерністського прозового тексту.

Аналіз наукових досліджень, у яких розглянуто порушену проблему. Незважаючи на те, що творчості письменниці приділено увагу в мовознавчих розвідках Н. Бербер, Т. Беляєвої, А. Вегеш, Ю. Вороніної, Т. Євтушиної, Л. Марчук, Г. Осіпчук, І. Тимченко, Н. Шарманової та інших, сьогодні доречно проаналізувати кореферентні засоби як структурно-семантичні компоненти художніх творів Марії Матіос.

Мета статті - дослідити семантико-функційні можливості кореферентів на позначення навколишнього середовища персонажів як текстотвірних компонентів повісті Марії Матіос «Черевички Божої Матері».

Викладення основного матеріалу. Будь-який об'єкт (предмет, ситуація, подія та ін.) реальної чи вигаданої дійсності, що стає домінантним у створенні тексту та забезпечує його інформаційне розгортання, може репрезентуватися по-різному – залежно від типу тексту, його змістового обсягу, ідіолекту автора або мовців, їхньої когнітивної бази [3, 2012]. Функцію вербального представлення об'єкта дійсності виконують різного типу мовні одиниці, часто кореференти – преференційно тотожні номінації, які, вказуючи на спільний референт, уточнюють, доповнюють, підтверджують, заперечують чи звужують інформацію про нього.

На сучасному етапі мовознавчих досліджень кореферентність тлумачать як перехресне ототожнення; принцип, який забезпечує заміщення початкової номінації наступною; анафоричний ланцюг; один із засобів утворення когезії та забезпечення структурної організації тексту, генетичну однорідність повторних номінацій. Крім того, українські лінгвісти доречно розглядають кореферентність як співвідношення вжитого в тексті (актуалізованого) імені (чи іменної групи) із зовнішнім світом (об'єктами дійсності), а також як результат такого співвіднесення, що забезпечує розуміння відповідної текстуальної ситуації, тексту загалом [4, 187]. Основними ознаками кореферентності є інформативно-рефераційна тотожність і функційна еквівалентність [4, 187]. Для нашого дослідження слушно кваліфікувати мовні одиниці як кореферентні за будь-якої повторної інтерпретації об'єкта дійсності та аналізувати їхній текстотвірний характер на рівні референційно тотожних співвіднесення номінативних одиниць.

Кореференти репрезентують об'єкти реальної та художньо інтерпретованої дійсності постмодерністської прози Марії Матіос, зокрема повісті «Черевички

Божої Матері». Кореферентні засоби забезпечують додаткові відтінки семантики в змалювання персонажів, предметів, подій, явищ природи; зміщують смислові акценти контекстів; унаочнюють національну культуру. Головною характеристикою засобів кореференції є безпосередня їхня сполучуваність у вузькому контексті з іншими мовними засобами в межах художнього тексту: «...від недавньої пори понад усе Іванка боїться **темряви**» [2, 20] // «Тепер нічна чорнява говорить з дитиною...» [2, 20].

Наприклад, серед розмаїття кореферентів на позначення навколишнього середовища персонажів у повісті Марії Матіос «Черевички Божої Матері» виокремлено такі семантичні групи:

-номінації на позначення предметів побуту: «...весело летіло донизу **старе надщербнуте корито** із трьома верескливими хлопчиками....**домашній Ноїв ковчег** розлетівся на друзки...» [2, 12] // «...у **кориті** мама розчиняла тісто на хліб, у кориті байцували свіжину...тримали сушені сливи...» [2, 12]; «Іванка пішла до циганської кузні й випросила у коваля **ламаних підків**...» [2, 49] // «Вона й порозкладала **залізяччя** чи не під кожен їжакуватий лист подорожника» [2, 50];

- повторні номінації-діалектизми. У зверненні письменниці до мовної стихії своїх земляків, напевно, є щось глибинне – бажання показати свій народ частиною української нації: «...розкладає у кошики попід стелею годівлю для своїх **служниць-гадюк**» [2, 40] // «Ні цієї **нехарі**, що живе з нею в хаті, ні ночі, ні грому» [2, 40]; «Ага, згадала, як на Розігри – щезників день – трималася своєї хати, щоб **гонимарник** не забрав її з собою. Навіть випросилася в тата не йти по молоко в Дідькову Яму. А що, як у **щезника** в тій Ямі схованка...» [2, 49]; «...їй одразу марився Петро, що затискає в долоньку **серезки** для її весілля» [2, 86] // «Дід коротко подивився на два довгі – з-піввалья – **блискучі кульчики**, тоді загорнув знову, поклав до кишені» [2, 86]. Ментальний мовопростір Буковини, як доводять контексти повісті, авторка щільно переплітає із соціумом душі, її хвилює проблема долі людини, і вона зосереджує свій розповідний погляд на історії, передісторії, навколо історії своїх персонажів, на траєкторії їхнього мислення, кроках і вчинках, душевних і психологічних зіткненнях.

-повторні номінації на позначення назв рослин чи їхніх частин. Кореференти цієї семантичної групи особливо функційно ємні в повісті «Черевички Божої Матері». Зокрема, художню оповідь письменниці будує навколо дивакуватої Іванки Борсукової, якій заважає нічний переляк шукати цвіт папороті на Івана Купала, щоб мати силу, як мав її прадід Никифір. Ця сила – лікування, допомога людям: «Може, москалиця тому й має силу, що колись таки заволоділа **опівнічною квіткою?**» [2, 20] // «Якщо би хто підказав, якою стежкою треба скрадатися, щоб знеацька застати **кущ папороті із стрілою нерозпуклої квітки**» [2, 20]; «Іванка знає від москалиці, що то є штука майже неможлива – побачити мить **цвітіння папороті**, а потім **ту квітку** ще й украсти від її охоронця-чорта» [2, 20] // «Але москалиця добра – вона навчила, як видурити у щезника **чарівну квітку**» [2, 21]. Адже папороть, згідно з повір'ям, цвіте лише раз на рік – у купальську ніч.

Розкривається її чарівна осяйна квітка на єдину мить. Це стається рівно опівночі, вона тріскоче й займається водночас блакитним полум'ям. Квітку папороті стереже нечиста сила. Тому кожен, хто хоче отримати чарівну квітку, повинен насамперед перемогти самого чорта. Кущик папороті сміливець знаходить напередодні. А надвечір іде до нього, креслить довкола себе й папороті освяченим дванадцять разів ножом захисне коло, стелить скатертину, теж освячену, кропить папороть святою водою і починає молитися. Вже після дев'ятої вечора починаються страхіття. Чорт кидає деревами й камінням, стріляє, намагається наїхати на сміливця. Проте він має силу тільки поза колом. Рівно о дванадцятій папороть розцвітає, і квітка миттю летить на простелену скатертину. Її слід швиденько згорнути й заховати за пазуху. І чимдуж тікати, не озираючись [1, 372-373].

Тому письменниця застосовує ще одну доречну номінацію цієї рослини: *«Вона би швиденько відгорнула широку пазуху маминої сорочки, завбачливо одягнуту на себе, і на грудях сховала би **скарб**»* [2, 22]. Підкреслення текстотвірної вагомості цієї кореферентної назви фіксуємо у внутрішньому мовленні героїні, яка у свої дванадцять років знала, що хто зірве квітку папороті – той усе знатиме, розумітиме мову дерев і звірів, стане ясновидцем. «Особливо щастить тому, хто, зірвавши цвіт папороті, зможе «защити» його у шкіру долоні. Для цього слід зробити розріз у лівій руці, й запхати в нього квітку» [1, 373]. А після цього дівчинка планувала бігти *«не озираючись і не боячись ні гадини під ногами, ні вовчого виття, ні інших чортових витівок»* [2, 22]. Така градаційно подана психо-фізіологічна картина є підготовчим майданчиком для сприйняття безстрашних вчинків головного персонажа в подальших фрагментах повісті.

Крім того, текстотвірними можливостями письменниця наділяє кореферентні номінації ще однієї чудодійної квітки, якою названо художнє полотно. Так, не знайшовши розквітлий кущ папороті, Іванка почала приглядатися до інших квіток, що готові вистрілити опівночі чарівним і всесильним цвітом: *«Бо є в їхніх лісах квітка менш скритна - **черевички Божої Матері** називається, – що так само, як і папороть, дає чудодійну силу лише тому, хто застане її цвітіння»* [2, 23] // *«...видивлялася поміж густих полонинських трав голівку **рожевої квітки**»* [2, 23] // *«Бабця Варвара колись казала: то **така трава!** Така трава, і з такою квіткою, що може залізне кісся зламати, як косар наткнеться в траві на неї. І коли б ту скошену траву пустити за водою, то всі трави поплили би, куди вода тече, і лиш **черевички Божої Матері** пливли би уверх проти течії – таку велику силу мають»* [2, 23] // *«...летить стежкою – щоб не наздогнав чорт і не відібрав **усесильну квітку**...»* [2, 24].

Також функційно значущими є кореферентні номінації-космоніми, зокрема місяць. «Це світило, за давніми уявленнями, мало величезний вплив не тільки на земну природу та господарські процеси, а й на життя самої людини. Місяць пов'язували з жіноцтвом, з таємними знаннями, з нічним проростанням рослинності. Місяць – також символ судженого, він – наречений або ж таємний коханець зорі [1, 40]. Наприклад: *«Іванка тепер дивиться на **місяць**»* [2, 8] //

«...**круглий красень** поволі розпадається надвоє...» [2, 9]. Тьмаве світло, відсутність тепла пояснюють прокляттям місяця, знаменням гріха Каїнового, покладеного на нього Богом. У плямах на місяці бачать Каїна й Авеля, піднятого ним на вилах. «Коли брати приносили Богу жертву, Каїн помітив, що його жертва не така приємна Богові, як Авелева. Загорівся він заздрістю й ненавистю і вирішив убити брата свого. Наступної ночі, заманивши Авеля в поле за снопи ячменю, Каїн підступно вчинив братовбивство: нахромив його на вила й кинув, як сніп. За присудом Божим, братовбивцю не могли прихистити ні вода, ні земля. Та місяць, усупереч Господній волі, дав йому притулок – і відтоді носить на собі тавро Каїнового гріха» [1, 41]. Звернімося до фрагментів повісті «Черевички Божої Матері», головна героїня, дванадцятирічна Іванка, все це знає: «У своїй лютій злості **Каїн із Авелем** таки можуть її проткнути, перш ніж дізнаються, що вона прийшла їх мирити» [2, 18] // «Хоча, може, **небесні брати** і нерозсварені» [2, 19].

Варто наголосити, що з місяцем, як і з сонцем, пов'язана ціла низка засторог. На місяць не можна було показувати пальцем, «бо всохне». Остерігалися також, «щоб місяць не вперся у вікно», щоб місяць, особливо повний, не зазірав до хати. Тому звечора ретельно затуляли вікна фіранками, щоб місячне проміння не падало на сонну людину, бо та може стати сновидою: блукатиме вночі із заплющеними очима, вилазитиме на дерева й дахи, а від чийогось погуку може впасти й забитися на смерть [1, 42]. Подекуди твердили, що, на відміну від сонця, створеного Богом, місяць – витвір нечистого («чорт теж хотів зробити сонце, але не міг; проте вкрав кавалок сонця, із якого й утворив місяць»): «Та в небі тільки пливе одинока біла хмарка, а проти сонця застиг **чорний яструб** – висить і не падає на землю» [2, 26].

- повторні номінації комах: **кусюча братія** [2, 81] // **мільйон брунатних душ** [2, 81] // **кусючу мурашву** [2, 81] // **мурахи** [2, 81].

-кореференти-міфологеми: **охоронця-чорта** [2, 20; 2, 21] // **чорти** [2, 22; 2, 61] // **кусливі чорти** [2, 22]. Ці номінації є вагомим компонентом текстотворення, завдяки їм уважний читач бездоганно буде знати гуцульські вірування та народні традиції. Так, головна героїня довідується, що в Розігри (щезників день) не можна нічого робити, треба спати, щоб не бачити, як «**нечиста сила** йде до танцю. А вже як станеш свідком того – тебе самого **щезник** може закрутити до смерті» [2, 49].

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, вивчення семантики і функційного навантаження повторних найменувань у повісті Марії Матіос «Черевички Божої Матері» дає змогу стверджувати, що кореферентні засоби забезпечують композиційну та стильову єдність, є одним із основних засобів створення емоційної атмосфери досліджуваного твору. Започатковане дослідження потребує подальшого вивчення.

Література

1. Заводська В., Музиченко Я., Таланчук О., Шалак О. 100 найвідоміших образів української міфології. Київ : Орфей, 2002. 448 с. 2. Матіос Марія. Черевички Божої Матері : повість. Львів : ЛА «Піраміда», 2013. 208 с. 3. Осінчук Г. В. Кореференти як виразники ідіостилі письменника. Система і структура східнослов'янських мов : зб. наук. праць. Київ : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2012. Вип. 5. С. 223–232. 4. Осінчук Г. В. Кореферентність як мовне явище у

Тетяна Ярмуш,
учитель II категорії,
учитель зарубіжної літератури
Одеського ліцею № 44
Одеської міської ради

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ (дидактичний потенціал, особливості впровадження)

Анотація: У статті схарактеризовано основні інноваційні технології, що активно впроваджують під час викладання зарубіжної літератури, а саме: технологія проблемного навчання, технологія розвитку критичного мислення, ігрові технології, сучасні інформаційно-комп'ютерні технології, створення ситуації успіху на уроках. Визначено найбільш релевантні форми, методи та прийоми роботи під час використання певної технології, описана специфіка їхнього використання і вплив на пізнавальну діяльність учнів. Встановлено дидактичний потенціал сучасних інноваційних технологій, зокрема: зміцнення засвоєних знань, формування творчого, інноваційного підходу до опанування матеріалу, вироблення умінь працювати самостійно та в колективі, розвиток умінь аналізувати, зіставляти, узагальнювати та систематизувати інформацію, оцінювати її точність, правдивість і цінність, виховання почуття відповідальності, чуйності до краси та виразності художнього слова, формування внутрішньої потреби в постійному духовно-моральному вдосконаленні.

Ключові слова: інновація, технології, форми, методи, прийоми, дидактика, словесність.

Abstract: The article characterizes the main innovative technologies that are actively implemented during the teaching of foreign literature: problem-based learning technology, critical thinking development technology, game technologies, modern information and computer technologies, creating a situation of success in lessons. The most relevant forms, methods and methods of work during the use of a certain technology are determined, the specifics of their use and their impact on the cognitive activity of students are described. The didactic potential of modern innovative technologies has been established, in particular: strengthening the acquired knowledge, forming a creative, innovative approach to mastering the material, developing the skills to work independently and in a team, development of the ability to analyze, compare, generalize and systematize information, assess its accuracy, truthfulness and value, foster a sense of responsibility, sensitivity to the beauty and expressiveness of the artistic word, the formation of an internal need for constant spiritual and moral improvement.

Keywords: innovation, technologies, forms, methods, techniques, didactics, literature.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. У зв'язку зі стрімким науково-технічним розвитком все більше уваги приділяють впровадженню у сучасний освітній процес інноваційних технологій. Це насамперед зумовлено тим, що такі технології дозволяють сформувати цілісну систему універсальних знань, умінь і навичок, досвід самостійної діяльності та особистої відповідальності учнів, надають останнім більше можливості для розкриття пізнавальних і творчих здібностей.

Наукове видання

**ЛІНГВІСТИКА Й ЛІНГВОДИДАКТИКА: ЗДОБУТКИ І
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

06-07 грудня 2024 року

**МАТЕРІАЛИ ЮВІЛЕЙНОЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ**

Збірник тез доповідей

Рецензенти:

Марчук Л. М. – д.філол.н., проф., завідувач кафедри журналістики Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка;

Нагорна Н. В. – к.пед.н., доцент кафедри педагогічної освіти та соціальної реабілітації Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Технічний секретар – Тетяна Євтушина

Формат 60х90/16.

УМ.-ДРУК. АРК. 6